

EL MOBILIARI URBÀ A LA CIUTAT DE GIRONA

TREBALL DE RECERCA CURS 2011/12

Irene Roca i Gilabert

2on A de BAT

Departament: Dibuix Tècnic

Tutora: Caterina Saguer

IES Santiago Sobrequés i Vidal

2 de novembre de 2011

ÍNDEX

	Pàg.
1. Introducció	2
1.1. Què m'ha portat a escollir aquest tema?	
1.2. Objectius	
1.3. Metodologia	
2. Concepte de mobiliari urbà.....	3
2.1. Què és el mobiliari urbà?	
2.2. Breu història	
2.3. Quina importància té a les ciutats?	
3. Característiques i qualitats dels elements urbans	7
3.1. Funcionalitat i ergonomia	
3.2. Estètica	
3.3. Resistència i durabilitat	
3.4. Ecologia	
3.5. Homologació	
3.6. Cost i manteniment	
4. Materials.....	8
4.1. Materials metàl·lics	
4.2. Fustes	
4.3. Formigó	
5. Catàleg.....	10
5.1. Per què he fet aquest catàleg?	
5.2. Procés d'elaboració	
5.3. Quina informació hi podem trobar?	
6. Entrevista	13
6.1. Comentari de l'entrevista	
7. Enquesta	20
7.1. Resultats de l'enquesta	
7.2. Anàlisi dels resultats	
8. Conclusions.....	28
9. Bibliografia.....	30
10. Agraïments	31

1. Introducció

1.1. Què m'ha portat a escollir aquest tema?

A finals del curs passat, quan ens van demanar que escollíssim un tema per a fer el treball de recerca, mai m'hagués imaginat que acabés triant aquest. La veritat és que va ser una decisió que em va costar molt de prendre, ja que tots els temes que se m'acudien els trobava poc interessants per a fer-ne un treball o massa complicats a l'hora de trobar-ne informació al respecte (com ara sobre les obres del TAV a Girona, que és un tema que em vaig estar plantejant i vaig descartar precisament per aquest motiu). Poc a poc, vaig anar ordenant les meves idees i, finalment, em vaig decidir per investigar sobre el mobiliari urbà a la nostra ciutat, ja que és un tema que sempre m'ha encuriat. De petita, recordo que al anar de viatge a altres llocs em sorprenia moltíssim el fet que els semàfors fossin d'un altre color quan jo sempre els havia vist grocs, o que els contenidors d'escombraries s'obrissin d'una manera completament diferent o bé fossin soterrats... Així doncs, un cop la meva professora de dibuix tècnic i posteriorment tutora de recerca em va dir que el trobava un tema interessant i amb possibilitats vaig decidir-me a fer el treball de recerca sobre això.

1.2. Objectius

Al començar el treball, no tenia del tot clar quins eren els objectius que volia assolir, però poc a poc i gràcies a un llibre sobre el tema que em va deixar la meva tutora, vaig anar concretant el que faria. L'objectiu principal del treball vaig decidir que seria elaborar un catàleg del mobiliari urbà més representatiu de la ciutat de Girona i crec que l'he assolit aproximadament tal i com m'havia proposat. Tot i així, cal admetre que a mesura d'anar sortint a fer fotografies i d'anar muntant el catàleg m'he vist obligada a reduir la zona de la ciutat i el tipus d'elements que agafava (al final només m'he centrat en els bancs, papereres, fonts i aparcaments de bicicletes més representatius d'una certa zona del centre de Girona). A més, com a altres objectius també em plantejava el fet d'informar-me sobre els conceptes teòrics del mobiliari urbà i les seves característiques, de conèixer com s'organitzava aquest tema dins l'Ajuntament de Girona i d'escoltar la opinió ciutadana al respecte, objectius que crec que

també he assolit. Si hagués tingut més temps i m'hagués organitzat millor, m'hagués agradat dur a terme també una petita part de projecte, com podria ser dissenyar el meu propi banc. Això, però, ja era una part del treball que en tot moment vaig dir que només la faria si em sobrava temps i la resta del treball se'm feia curt i, la veritat, és que només amb el que he fet ja hi he tingut molta feina.

1.3. Metodologia

A principis d'estiu vaig començar a fer sortides per Girona per tal de veure quin tipus de mobiliari hi havia i com ho podia fer per catalogar-lo. Amb l'ajuda de la tutora, em vaig marcar unes zones del centre de Girona i hi vaig anar a tirar fotos. Quan ja vaig tenir totes les fotos vaig triar les que utilitzaria pel catàleg, desestimant-ne moltes per motius diversos. Aleshores, vaig deixar una mica de banda l'elaboració de les fitxes per dedicar-me més al treball teòric, no començant a muntar el catàleg fins al mes de setembre, cosa que ha estat un error per part meua, ja que compaginar la feina del treball amb la feina del dia a dia que cal fer a segon de batxillerat no m'ha estat gens fàcil. El 17 d'octubre vaig anar a l'Ajuntament a fer una entrevista al regidor de l'àrea de Mobilitat, amb el qual em vaig posar en contacte per correu electrònic demanant-li aquesta col·laboració que molt generosament em va oferir. A més, també he repartit unes enquestes sobre el tema per conèixer la opinió i consciència ciutadanes al respecte. Finalment, he muntat i enquadrat el catàleg i he escrit aquest treball on parlo dels conceptes bàsics que cal conèixer a l'hora de parlar del mobiliari urbà, analitzo l'entrevista, els resultats de l'enquesta i totes les dades recollides en el meu treball de camp i en trec les conclusions pertinents.

2. Concepte de mobiliari urbà

2.1. Què és el mobiliari urbà?

El Diccionari de la Real Acadèmia Española (1992) defineix concretament l'expressió mobiliari urbà com *"el conjunto de instalaciones facilitadas por los*

Ayuntamientos para el servicio del vecindario, como bancos, papeleras, marquesinas, etc.". L'arquitecte Màrius Quintana (dissenyador d'alguns dels elements de la marca Santa & Cole) va donar també l'any 1996 una definició per al mobiliari urbà dient que *"los elementos urbanos son aquellos objetos que se utilizan e integran en el paisaje urbano y que deben ser comprensibles para el ciudadano, pues su diseño debe ir acorde con el paisaje y la idiosincrasia de la ciudad donde se instalan"*.

El mobiliari urbà, doncs, és el conjunt d'elements situats a la via pública que formen part del paisatge de la ciutat, ja estiguin a la superfície (bancs, papereres, fonts...), a nivell subterrani (contenidors soterrats) o a l'espai aeri (senyalització). En general, al parlar de mobiliari urbà parlem d'elements amb una finalitat funcional, ja s'usin de manera directa o indirecta per part del ciutadà. Tot i així, n'hi ha alguns que compleixen funcions únicament estètiques o decoratives (fonts monumentals, escultures...).

Sense afany d'enumerar-los tots, ja que hi ha molts elements diferents que podrien ésser considerats dins el mobiliari urbà, he elaborat un breu llistat dels que trobem més freqüentment:

- Bancs i cadires
- Papereres, cendrers i contenidors
- Fonts i sortidors
- Aparcaments de bicicletes
- Pilonos, tanques, baranes i tot tipus de barreres
- Jocs infantils i parcs urbans de salut
- Jardineres i escocells
- Il·luminació
- Senyalització, indicadors, semàfors, termòmetres i rellotges.
- Marquesines d'autobusos
- Quioscos, cabines de venda de cupons, "xiringuitos"...
- Cabines telefòniques, de turisme, d'informació, sanitàries...
- Panells publicitaris o informatius
- Accessos a ascensors i aparcaments subterranis

2.2. Breu història

L'aparició del mobiliari urbà va lligada al desenvolupament de l'urbanisme modern pel que fa al disseny i implantació d'aquells elements que van configurant el paisatge urbà en funció de les necessitats que van sorgint segons l'evolució de la ciutat, per tal de facilitar i fer més agradable la vida dels seus usuaris. En tot cas, es tracta d'un concepte força modern, lligat a les teories urbanístiques formulades a partir de mitjans del segle XIX, moment en què comencen a incorporar continguts de caire social.

En els parcs i jardins reials, d'ús exclusiu durant molts segles, ja hi trobem antecedents de bancs, fonts i altres elements destinats a fer més confortable l'estada i passeig dels seus usuaris. Amb l'evolució social, i a mesura que aquests espais es van obrint i integrant a les ciutats, els seus elements de mobiliari passen a ser d'ús públic general i indiscriminat, que és un dels trets fonamentals del mobiliari urbà.

També, en les reformes de les ciutats importants de finals del segle XIX es van obrint grans avingudes en les que es comença a segregat l'espai d'una incipient circulació de vehicles de l'espai destinat a vianants. Tot això, també dóna peu a la introducció d'elements de mobiliari urbà al servei d'aquells espais exclusius, combinant criteris estètics i funcionals, i amb una certa dosi d'informació publicitària.

Durant el segle XX es van introduir tots aquests elements de forma lenta i discontinua, degut als traumàtics esdeveniments polítics. I no és fins l'últim quart de segle coincidint amb la recuperació de la cultura democràtica d'aquest país, que no es fa un salt molt important, quantitatiu i qualitatiu, envers la valoració i recuperació de l'espai públic de les ciutats per a l'ús i benefici del conjunt de la ciutadania, donant lloc a un seguit d'actuacions. És especialment significatiu el cas de la Barcelona pre-olímpica, de la mà de l'arquitecte i regidor d'urbanisme Sr. Oriol Bohigas.

A partir d'aquell moment, coincidint amb la dècada dels 80 del segle passat, les administracions municipals, amb el recolzament de les administracions

superiors i en sintonia amb els professionals del disseny, l'arquitectura i l'urbanisme i els diversos fabricants, dediquen molt d'esforç i il·lusió a classificar, adaptar, redissenyar i innovar tota la gamma d'elements per a elaborar uns catàlegs de mobiliari urbà que van contribuir a millorar els espais urbans de nova creació i també els espais remodelats. Alguns dels models creats en aquell moment s'han acabat convertint en clàssics del gènere.

2.3. Quina importància té a les ciutats?

El mobiliari urbà sempre afecta l'ordenació de les ciutats, incidint en el confort i qualitat de vida dels seus habitants. Tots els ciutadans utilitzen constantment, sovint sense ni adonar-se'n, el mobiliari urbà, encara que si els ho preguntes, molts et diran que l'utilitzen només a vegades perquè els vindrà al cap un tipus de mobiliari determinat (normalment el primer en què pensa la gent és en els bancs). La funció que realitzen alguns elements del mobiliari oblidats per la majoria de ciutadans és vital per al dia a dia de tots nosaltres i, en conseqüència, la prioritat d'aquests elements serà la seva funcionalitat. Tot i així, com que el disseny estètic del mobiliari urbà és capaç de fer tangibles les característiques culturals d'una zona, també és molt important que a part d'una bona funcionalitat, l'element tingui una estètica adient amb el lloc on es troba.

A l'hora d'escollir un element, doncs, s'ha de tenir en compte en primer lloc la seva funcionalitat, ja sigui directa (que en una paperera s'hi pugui llençar la brossa i es pugui buidar pels serveis de neteja sense problemes) o indirecta (que un banc sigui ergonòmic, còmode, resistent...). I, en segon lloc, s'ha de mirar la part estètica. A l'hora de triar un disseny o un altre, s'han de tenir en compte molts factors, com ara la història de l'indret on es col·locarà l'element, la seva cultura, els costums dels seus habitants, les seves preferències estètiques i funcionals, la integració en harmonia amb l'espai i els edificis que es troben a l'entorn... I, a més, en una ciutat és bàsic que la ubicació i densitat dels elements urbans sigui l'adequada i racional perquè resultin accessibles i alhora no representin en cap moment un obstacle. Si pensem en tots aquests factors, tant funcionals com estètics, que he mencionat i ens imaginem què seria de la nostra ciutat si no es tinguessin en compte, entendrem realment la importància

de tenir a la via pública, en quantitat suficient i ben distribuït, un mobiliari de qualitat, funcional, bonic, d'acord amb l'entorn i resistent.

3. Característiques i qualitats dels elements urbans

Els elements urbans han de reunir tot un seguit de característiques per tal de satisfer les necessitats de tots els ciutadans, havent de ser fàcilment identificables i adaptats al seu entorn, sempre intentant mantenir un equilibri estètic i funcional. Atesa la creixent necessitat d'aquests elements i la limitació d'espai disponible, cal definir criteris de selecció per a poder escollir els dissenys més adequats en cada cas.

Els criteris principals del disseny són els següents:

3.1. Funcionalitat i ergonomia

S'entén per funcionalitat la capacitat de satisfer de forma racional les necessitats d'ordre pràctic que han motivat el disseny mitjançant l'adopció d'una forma adequada a tal fi. És necessària perquè els elements han de complir unes condicions d'ús, han de servir i ser útils.

L'objecte de l'ergonomia és l'aproximació a la forma més adaptada possible a l'estructura anatòmica humana per a satisfer la utilitat funcional definida.

3.2. Estètica

La qualitat estètica d'un disseny ve donada per l'equilibri i proporció entre les seves parts, per l'harmonia compositiva de les seves formes i volums, i per la correcta elecció i combinació de materials. La qualitat estètica és important pel valor afegit que dóna a l'element, aportant significat i dimensió cultural a l'espai públic.

3.3. Resistència i durabilitat

Els materials i muntatge estructural dels elements urbans han de tenir la resistència mecànica suficient per a poder suportar les accions provocades per l'ús normal, i fins a cert punt vandàlic, de les persones, tenint en compte que es

troben a la intempèrie de forma permanent i, no sempre, disposen del manteniment adequat.

3.4. Ecologia

D'una banda cal que les matèries primeres i el procés de fabricació s'ajustin a criteris de sostenibilitat. En concret, les fustes han de procedir d'explotacions de boscos gestionats de forma sostenible, amb certificació del tipus FSC (Forest Stewardship Council). I per altra part cal que els residus generats al final de la seva vida útil siguin reciclables.

3.5. Homologació

És recomanable, i en molts casos obligatori, que els elements disposin d'algun certificat d'homologació (idoneïtat per al seu ús) emès per un organisme o laboratori competent.

3.6. Cost i manteniment

El mercat ofereix una àmplia gamma de productes similars amb costos molt diferents, segons la seva qualitat, entre d'altres factors, i cal escollir models amb una bona relació qualitat-preu. Un dels factors que cal tenir més en compte és el procés d'envelliment, i per aquest motiu, cal valorar la facilitat de manteniment per allargar la vida del producte.

4. Materials

Elaborant aquest catàleg, he tingut la oportunitat de conèixer amb força detall els materials més usats en la construcció d'elements urbans i alguns dels tractaments que hom els hi aplica i, tot i que no de manera gaire tècnica, m'agradaria comentar-los una mica també amb la intenció que el lector del catàleg pugui entendre'l millor. He decidit separar la informació d'aquest punt en tres apartats diferents: materials metàl·lics, fustes i formigons.

4.1. Materials metàl·lics

- Fosa dúctil de ferro o acer: és una de les variants que podem obtenir del ferro colat i consisteix en un aliatge de ferro que conté entre un 3,3 i un 3,4% de carboni, entre un 2,2 i un 2,8% de silici i altres metalls amb menor representació a la seva composició. Per obtenir-lo, cal tornar a fondre els lingots que ja surten dels alts forns una altra vegada, per tal d'eliminar les impureses no desitjades fins a aconseguir ferro colat i, aleshores, s'hi afegeixen quantitats molt petites de magnesi o ceri i s'obté la fosa dúctil, més flexible i elàstica que les altres.

- Acer: està format bàsicament per un aliatge de ferro i carboni, sempre i quan el percentatge en pes d'aquest últim no superi el 2,1%. És un material altament utilitzat a causa de la seva tenacitat i la seva mal·leabilitat entre altres qualitats. El seu principal defecte és la susceptibilitat a la corrosió, ja que el ferro (el seu principal component) s'oxida fàcilment, tot i així hi ha aliatges d'acer més resistents a l'òxid o hi ha els acers inoxidable (aliats amb crom i níquel) que eviten aquest problema, tot i que cal assumir un cost molt més elevat.

- Llautó: aliatge de coure i zinc, molt utilitzat sobretot quan es dóna importància a l'estètica, ja que té un color daurat força semblant a l'or.

- Fosa d'alumini: per obtenir-la se segueix el mateix procediment que per a la fosa de ferro, però evidentment el material base és l'alumini, que és molt més lleuger, més dúctil i mal·leable i amb la gran avantatge que no s'oxida. Per contra, la seva resistència mecànica és inferior a la del ferro.

4.2. Fustes

Pel que he pogut observar fent el catàleg i consultant els diferents fabricants de mobiliari urbà, la majoria tendeixen a utilitzar fustes tropicals d'alta qualitat tractades adequadament per estar a la intempèrie i preferentment amb certificat FSC que garanteix l'explotació sostenible dels boscos d'on prové. La finalitat d'utilitzar aquest tipus de fustes és aconseguir una major durabilitat i un bon comportament, tenint en compte les dures condicions climatològiques a què estan exposades.

Entre d'altres, els tipus de fustes tropicals més utilitzats en l'àmbit del mobiliari urbà són: niangon, bolondo, teka, iroko, ipe, caoba, merbau...

De tota manera, i cada vegada amb més freqüència, s'han començat a utilitzar també fustes europees procedents d'explotacions controlades, amb certificat FSC i amb garantia de la seva qualitat. Aquest tipus de fustes solen ser coníferes (com ara el pi roig i altres varietats o l'abet) i, per tant, al ser menys denses, requereixen tractaments per a la seva protecció tipus autoclau, lasure, bany de sulfat de coure, lacats, envernissats...

4.3. Formigó

El formigó és un material format per aigua, sorra, grava i ciment que, un cop obtinguda la mescla pastosa, s'aboca al motlle de la peça que es vol obtenir, on amb un procés de curat, s'asseca amb la forma desitjada. En cas de peces que requereixin més resistència, s'utilitza el formigó armat, que consisteix en introduir unes barres de ferro (armadura) dins la massa pastosa.

És un material molt resistent, amb un bon comportament a la intempèrie, tot i que cal protegir bé les armadures en el cas que n'hi hagi. És molt dens i pesant i té infinitat d'acabats i colors, cosa que el fa un dels materials més emprats.

El formigó utilitzat com a material per a la fabricació d'elements urbans sol tenir un acabat elaborat, ja que l'acabat natural és força bast. Entre els tractaments més habituals hi trobem el raspallat, el polit i abrillantat, el rentat a l'àcid o decapat, el granallat... És aconsellable un cop aconseguida la textura desitjada, aplicar un producte hidròfug per a protegir-lo de l'aigua.

5. Catàleg

5.1. Per què he fet aquest catàleg?

En el llarg procés d'elaborar un treball de recerca, sempre hi ha aquell moment en que un ja ha triat el tema però ha de començar a concretar cap a on es vol dirigir i quins seran els seus objectius. Jo vaig establir els meus i un dels que més hi destaquen és l'elaboració d'un catàleg d'alguns dels elements més representatius del centre de Girona. Tot i que al passar les pàgines d'aquest

podríem dir-ne catàleg o recull de fitxes ja s'entén força bé la informació que vull donar al lector, sempre hi pot haver algú que es preguntí per quin motiu he dedicat tantes hores i esforços a elaborar un simple conjunt de fitxes sobre elements urbans amb informació específica que només li interessaria a algú que volgués, com aquell qui diu, comprar un d'aquests elements. La meua resposta, doncs, és que l'objectiu del treball de recerca, al cap i a la fi, no deixa de ser que l'alumne que el realitza aprengui pel seu compte coses noves sobre un tema que li suscití interès o curiositat i, en el meu cas, aquest catàleg ha estat probablement la part del treball amb la qual he après més.

He après la importància de ser metòdic i organitzat a l'hora de fer un treball de camp, he après molt sobre característiques del mobiliari urbà (materials més usats, tractaments que s'hi apliquen, qualitats que s'intenten aconseguir al dissenyar un element...), he après a aplicar criteris de composició a l'hora de crear les fitxes perquè lletra, imatges i dibuixos quedessin equilibrats i en harmonia, he après nocions de dibuix tècnic per ordinador, he après a sintetitzar molta informació en un espai força limitat i infinitat de coses més que podria enumerar. Així, doncs, estic satisfeta dels coneixements que he adquirit creant aquest catàleg i, a més a més, confio que conté informació que, malgrat ser força específica, és útil per al lector a l'hora d'entendre millor aquest treball i d'adquirir també, de la mateixa manera que he fet jo, nous coneixements sobre el tema.

5.2. Procés d'elaboració

A l'estiu vaig començar a recollir material pel catàleg anant a tirar fotografies de tots aquells elements que trobava a les zones de la ciutat que m'havia marcat. Llavors, vaig seleccionar els elements que realment em van semblar importants per a posar-hi i vaig començar a buscar catàlegs de les diverses marques per Internet, per tal d'identificar aquells elements que no portaven el nom del fabricant, ja fos en una placa o gravat. Un cop vaig tenir els catàlegs d'aquells elements que em van semblar més representatius vaig fer diverses proves de composició per tal de trobar una manera estètica i harmoniosa de combinar les imatges, els dibuixos i el text. Els dibuixos en planta alçat i perfil són alguns agafats dels catàlegs i modificats per mi (canviar el color de les cotes perquè

no es confonguin amb el dibuix, modificar algun detall que no es correspon amb la mostra trobada, afegir o eliminar les discontinuïes que creia oportunes...) i alguns directament dibuixats per mi amb l'AutoCAD, tot i que sempre basant-me en algun dibuix que tingués la marca d'alguna variant del model, ja que no domino prou el programa com per fer la planta, alçat i perfil d'un element començant de zero i sense tenir cap dibuix per utilitzar com a model a seguir. Els textos són tots redactats per mi i la informació que hi surt és basada en el que es diu als catàlegs i pàgines web i en el que es pot observar veient i provant la funcionalitat de l'element en directe. Un cop he tingut les fitxes, he dissenyat les portades i he muntat el catàleg, el resultat final del qual podeu observar com a document adjunt d'aquest treball.

5.3. Quina informació hi podem trobar?

La informació que ens proporciona aquest catàleg, com ja he comentat anteriorment, prové de tres fonts diferents: les imatges, els dibuixos acotats i el text. Les imatges ens indiquen l'aspecte real de la mostra, així com el seu estat de conservació. Els dibuixos acotats ens permeten entendre a la perfecció com és el disseny de l'element, com són les peces que el componen, en quins punts s'uneixen i, el més important, les seves dimensions reals (en tot el catàleg posades en mil·límetres). A més, he anotat a cada representació l'escala a la qual ha estat dibuixada, que varia en totes elles (des de 1/15 fins a 1/33) i els valors que hi he posat són aproximats, ja que per requeriments de la composició no m'ha estat possible mantenir escales justes i exactes a tots els dibuixos. L'última i segurament més important de les fonts és el text escrit. En primer lloc, hi trobem el títol de l'element, la casa que el fabrica i la situació de la mostra concreta estudiada. La resta de la informació, es divideix en tres apartats:

- Les característiques: en aquest apartat explico de quines peces està format l'element, de quins materials, si és resistent o no, com és el seu disseny, per a quin tipus de llocs és més adequat o menys, etc.
- Les especificacions tècniques: principalment hi parlo dels acabats de cada material i dels diversos tractaments protectors que s'hi han aplicat i, en alguns elements, hi poso alguna mesura que no es troba al dibuix acotat o alguna dada complementària com ara el pes o el mètode de col·locació.

- L'estat de conservació de la mostra: aquí em centro en la mostra concreta observada i comento el seu estat de conservació, si sembla que s'hi duu a terme un bon manteniment o no, si requereix reparacions, si s'usa de manera intensiva o no, si el desgast que s'hi observa és el natural del seu ús, etc.

Tot i que en aquestes descripcions hi he inclòs aspectes força tècnics, n'he omès una gran quantitat que, malgrat haver-me informat de què es tractaven, no he trobat que fossin d'interès general per al lector (tractaments protectors específics de la fusta o els metalls, detalls tècnics sobre mètodes de subjecció dels elements a terra...). La meva intenció era entrar en el terreny específic i tècnic però només de manera superficial, per tal de donar certes nocions d'aquests temes al lector però no avorrir-lo comentant un seguit de dades i processos que tampoc aportarien gaire res al catàleg. Per això, quan parlo, per exemple, d'un tractament de la fosa per evitar-ne la corrosió, tot i no mencionar-ne ni tan sols el nom al text, jo m'he informat sobre el procés en qüestió. El preu dels elements no consta en aquest catàleg ja que és un factor molt variable i qualsevol petit canvi invalidaria una informació que, de no ser per aquest detall, seguiria vigent.

6. Entrevista

Entrevista al Sr. Joan Alcalà i Quiñones, regidor delegat de Seguretat, Mobilitat i Via Pública de l'Ajuntament de Girona. Realitzada el 17 d'octubre de 2011 a les dependències de l'àrea de Mobilitat de l'Ajuntament.

1. Per part de l'Ajuntament i en referència als elements urbans, hi ha una idea de projecte global per a la ciutat de Girona a excepció de certes zones clarament diferenciades (com la plaça Constitució, el parc de les Casernes o el Barri Vell) o bé la ciutat és un conjunt de diverses zones sense un patró comú i, per exemple, a cada barri hi podem trobar mobiliari diferent?

A l'hora d'escollir el mobiliari urbà per a cada zona de la ciutat, nosaltres intentem analitzar la demanda ja que, per exemple, el tipus de mobiliari que requereix el Barri Vell és diferent que el que requereixen altres indrets de la ciutat. Adaptem, doncs, la tria dels diversos elements per zones sense seguir unes pautes globals.

2. La tria del mobiliari utilitzat en una zona determinada la pot dur a terme l'arquitecte que urbanitza aquella zona o algun tècnic de l'Ajuntament. Quin és el cas que es dona més habitualment? Si al urbanitzar la zona ja s'escull també el mobiliari, des de l'àrea de Mobilitat superviseu l'elecció dels diversos elements?

Tot i que nosaltres fa relativament poc temps que estem al govern (tres mesos i escaig), ja ens hem trobat en diverses ocasions amb el fet que l'àrea d'Urbanisme dissenya un projecte, per exemple d'un carrer o un parc, i amb l'afany de fer un disseny molt interessant i estètic, hi col·loca un tipus de mobiliari que aleshores a nosaltres, que des de l'àrea de Mobilitat hem de fer front al manteniment, ens porta problemes i despeses importants. Per tal de solucionar això, el que portem intentant amb aquest curt període de temps que portem a l'Ajuntament és que hi hagi molta més relació entre les àrees d'Urbanisme i Mobilitat. De moment, estem treballant amb algú de Mobilitat dins d'Urbanisme i també a la inversa, per propiciar una bona coordinació entre les dos àrees i, per part nostra, poder modificar un projecte a temps quan detectem que el disseny escollit tindrà un manteniment molt costós per la nostra àrea i, en definitiva, pel ciutadà.

3. Des de l'Ajuntament, quins criteris prioritzeu a l'hora d'escollir el mobiliari urbà? Estètica i disseny, resistència, durabilitat, si requereix molt o poc manteniment, preu, adequació amb l'entorn, materials ecològics o que hagin seguit processos o tractaments poc agressius pel medi ambient, etc.

En primer lloc i sense cap mena de dubte busquem productes que estiguin homologats i llavors, mirem de tenir en compte la funcionalitat, que siguin pràctics i, evidentment, que el preu s'ajusti als requeriments de l'entorn. Més concretament des de Mobilitat, prioritzem sobretot temes de resistència,

fiabilitat, durabilitat, etc, de cares a que després som nosaltres els que ens encarreguem del manteniment. L'àrea Urbanisme, en canvi, dóna més importància a temes com el disseny i l'adequació amb l'entorn. L'objectiu, doncs, és entre les dues àrees trobar el punt ideal d'equilibri entre els criteris més funcionals i els més estètics.

4. Com és que en alguns indrets determinats, com a la plaça Miquel Santaló o la plaça del Lleó, s'opta per encarregar mobiliari urbà de disseny específic en comptes d'escollir elements ja existents?

Realment, com que amb el poc temps que porto aquí no m'he trobat mai amb aquest cas, no ho sé. Tot i així, suposo que es tracta d'indrets molt centrals o turístics que es mira d'adaptar el mobiliari a la seva singularitat i fer alguna cosa diferent o especial. De totes maneres això, a la llarga, a nosaltres ens comporta problemes perquè sempre és complicat de cares al manteniment de trobar recanvis, peces, etc.

5. El mobiliari urbà instal·lat a la ciutat de Girona és finançat íntegrament per l'Ajuntament o hi ha altres Administracions que hi col·laboren?

No, és finançat íntegrament per l'Ajuntament via impostos o via recaptacions i per això és molt preocupant el tema de les bretolades i el vandalisme a la via pública, ja que en definitiva el que després ha de pagar les destrosses és el ciutadà.

6. Arrel de la situació econòmica que estem vivint des de fa uns anys, tot i fer poc temps que està al govern, ha notat si en darrers projectes (com el de refer les voreres dels carrers Rutlla i Migdia) hi ha hagut certa tendència a col·locar els elements de mobiliari justos i necessaris pel fet que hi ha menys pressupost?

No, és cert que ens els últims temps ens hem d'ajustar en tot allò que puguem, però el mobiliari urbà és imprescindible i, per tant, no s'hi pot aplicar cap tipus de retallada. Per posar un exemple, ens va arribar fa poc la demanda d'uns veïns que reclamaven papereres al seu carrer comproment-se a buidar-les ells mateixos al contenidor, ja que és una zona on no hi ha recollida d'escombraries municipal. Atesa aquesta demanda, nosaltres hem muntat les

papereres necessàries immediatament, ja que es tracta de donar totes les facilitats possibles al ciutadà per mantenir la via pública en condicions. Com pots veure, és un tipus despesa que no es pot retallar.

7. Reben sovint avisos o demandes per part del ciutadà respecte el mobiliari urbà o troba que és un tema pel qual la gent no s'interessa massa, ja que potser no estan prou conscienciats de la importància que té en la ciutat?

La veritat és que és un servei còmode pel ciutadà i en rebem molts. Referents l'àrea de Mobilitat rebem uns 17 o 20 avisos cada dia, aproximadament, i els que ens envien a nosaltres i tracten temàtiques pertanyents a altres Àrees de Gestió les reenviem. Trobo que és un servei molt important i efectiu, ja que l'avís el rebo jo com a regidor de l'Àrea i, a la vegada, el reben els tècnics que ja deriven la feina directament a les brigades i les reparacions es poden dur a terme de manera ràpida. Aquesta eficiència, a part de satisfer gratament al ciutadà que ha donat l'avís, evita perills i soluciona problemes que afecten a tots els gironins.

8. Per assabentar-vos de quan un element urbà està malmès i s'ha de reparar o canviar, teniu personal que es dediqui a inspeccionar el mobiliari o us baseu únicament en els avisos dels ciutadans?

Tenim brigades que revisen diversos elements de la ciutat, sobretot pel que fa al tema dels jocs infantils, ja que si no estan en perfectes condicions suposen un greu perill. En aquestes revisions, però, pot ser que no ens adonem de desperfectes en alguns elements concrets i és per aquest motiu que són tant importants els avisos dels ciutadans, i és que si cadascú avisa dels problemes que detecta prop de casa seva, segur que podem assabentar-nos de totes i cadascuna de les reparacions que cal fer i enviar les brigades a fer-les.

9. Té coneixement d'alguna empresa fabricant o col·locadora de mobiliari que ofereixi un servei de manteniment periòdic a les instal·lacions? L'Ajuntament de Girona fa ús d'algun servei d'aquest tipus per al manteniment del mobiliari urbà de la ciutat o tan sols es posa en contacte amb alguna empresa de manteniment quan ho creu oportú?

Normalment, procurem que les mateixes brigades de l'Ajuntament siguin les que duguin a terme les revisions i el manteniment de les instal·lacions, més que res per un tema de costos. Moltes de les empreses de mobiliari urbà que ofereixen aquest tipus de serveis són de fora i això implica desplaçaments i preus elevats. D'altra banda, a l'Ajuntament tenim personal qualificat per realitzar el manteniment de totes aquestes instal·lacions i, només en el cas que algun model requereixi un muntatge específic, aleshores s'encarrega la seva instal·lació amb la mateixa compra. El manteniment, però, sempre el duem a terme nosaltres mateixos.

10. Creu que els gironins en general són respectuosos amb els elements de la via pública o el seu departament detecta sovint casos de vandalisme?

Desgraciadament, ens trobem sovint amb casos de vandalisme i això fa pensar que la gent no valora prou la importància i el cost dels elements urbans. Evidentment el mobiliari urbà es deteriora amb el temps i l'ús i nosaltres no tenim cap mena de problema en aplicar-hi el manteniment adequat, el que és molt trist és que la gent el faci malbé intencionadament, ja que, en el fons, la paperera trencada que s'hagi de substituir la paguem entre tots els ciutadans

11. Es nota un augment en la destrossa del mobiliari urbà i el vandalisme en zones una mica més apartades o marginals o bé en zones amb un alt índex d'immigració?

No, jo diria que realment això no depèn del barris o zones, sinó que és una tendència homogènia a tota la ciutat. Nosaltres no hem notat un augment en les destrosses en cap zona en especial i, en canvi, des d'alguna àrea més aïllada de la ciutat ens han demanat que els col·loquéssim mobiliari que abans no tenien.

12. Hi ha algunes activitats pròpies de subcultures urbanes modernes que porten com a conseqüència inherent el deteriorament de la via pública. Em refereixo a esports com l'"skateboard" o expressions artístiques com els "graffitis". Pensa que el fet d'oferir parets aptes per ésser pintades en varis llocs de la ciutat o de muntar unes instal·lacions de patinatge prou

grans per encabir tots els aficionats a aquest tipus d'esports podrien ser solucions factibles per reduir considerablement la destrossa als elements urbans que aquestes activitats provoquen?

Certament, es tracta d'activitats que provoquen un gran deteriorament de la via pública, per exemple, tenim una brigada subcontractada que es dedica exclusivament a esborrar "graffitis" del Barri Vell i, això, per descomptat, té un cost molt important. El que és lamentable, però, és que la gent d'aquesta brigada tingui feina diàriament. Alguna vegada s'han deixat espais perquè la gent pugui pintar lliurement, però la veritat és que no hi ha masses parets on puguem fer això i, a més, la majoria de pintades que ens trobem no són el que en podríem dir art, sinó gent que simplement deixa la seva firma. Pel que fa a la pista de skate, en tenim una a Domeny que encara no està inaugurada perquè la urbanització no està entregada, tot i que sóc conscient de que la gent ja l'està utilitzant. El projecte, des del meu punt de vista es va preveure petit i queda força lluny del centre de la ciutat (però això ja ens ho vam trobar fet al arribar al govern) i, per tant, comprenc que molts aficionats a aquest esport segueixin patinant a llocs com la plaça Constitució. Però com que el deteriorament que provoquen és important i practicar aquests esports en àrees no habilitades és perillós, hem de preveure espais més propers al centre, que no siguin tancats i on la gent pugui patinar amb tranquil·litat, per tant, haurem de buscar espais adequats per a això, ja que, certament, és una demanda.

6.1. Comentari de l'entrevista

El senyor Joan Alcalà i Quiñones em va atendre el dilluns dia 17 d'octubre al migdia i em va contestar molt amablement a totes les preguntes que li vaig fer en una entrevista d'una mitja hora a les dependències de l'Ajuntament de Girona, malgrat el poc temps que fa que està al capdavant de l'àrea de Mobilitat. Li estic molt agraïda pel temps que em va dedicar, ja que em va contestar totes les qüestions explicant-se de manera ordenada i amb força detall i em va oferir informació i coneixements molt valuosos de cares a aquest treball.

De l'entrevista, transcrita i resumida íntegrament a l'apartat anterior, no crec que en pugui dir gaire res de nou, però sí que m'agradaria comentar alguns dels punts que més em van sorprendre o que considero més rellevants:

- Em va xocar que les dues úniques àrees que tracten el tema del mobiliari urbà a la ciutat (la d'Urbanisme i la de Mobilitat) fins ara no estiguessin gaire coordinades, i això hagués estat motiu, entre d'altres problemes, de la col·locació d'elements que han comportat complicacions de manteniment a posteriori. Realment, trobo important el fet de millorar la comunicació entre àrees i evitar propers problemes d'aquest tipus, ja que s'estan perdent molts recursos per una simple falta de comunicació.
- Em va interessar saber que el mobiliari urbà de Girona el finança majoritàriament l'Ajuntament, a través d'impostos i recaptacions, cosa que vol dir que el paguem els ciutadans. Si al començar aquest treball ja trobava vital que la gent estigués més conscienciada de la importància que tenia el mobiliari urbà, ara encara més, ja que els elements urbans els paguem entre tots i ens pertanyen a tots. Això demostra clarament que aquells que cometes actes vandàlics o estan molt mal informats o pensen ben poc abans de fer les coses. De totes maneres, havent-me informat posteriorment preguntant a professionals del sector de l'urbanisme, sí que és cert que la major part del mobiliari és finançat per l'Ajuntament, però en alguns casos hi ha subvencions per part d'altres Administracions o entitats i, en alguns altres, és el mateix promotor privat que urbanitza la zona el que finança la implantació del mobiliari urbà. Tot i això, gairebé podríem dir que el mobiliari urbà, sobretot pel que fa a la seva reposició i manteniment, és finançat amb diner públic.
- Em va sorprendre molt gratament el fet de saber que tanta gent utilitza el servei d'avisos online, ja que tal com m'imaginava i les dades de l'enquesta que ve a continuació confirmen, molt pocs estan assabentats de l'existència d'aquest servei. M'alegra, doncs, que aquells que el coneixen l'utilitzin i que l'Ajuntament atengui les peticions del ciutadà amb interès però a la vegada amb criteri, per destriar aquelles que requereixen actuació municipal d'aquelles que no.

- Vaig trobar que era un bon mètode de funcionament tenir una brigada dins mateix de l'Ajuntament de gent qualificada per a instal·lar, mantenir i reparar el mobiliari urbà i així reduir costos de transport, etc. De totes maneres, penso que si les marques fabricants de mobiliari es veiessin obligades a dur a terme el manteniment de les seves pròpies instal·lacions, potser augmentarien la qualitat dels seus productes.
- Em sembla si més no remarcable el fet que el mateix regidor admeti que el vandalisme a Girona està molt estès i popularitzat i no sigui cosa de barris aïllats ni molt menys.
- Respecte les activitats com l'skate o el "graffitis", penso que si es busquen solucions com algunes de les que va insinuar el regidor en la nostra entrevista (com ara buscar algun espai proper al centre i obert, on la gent pugui patinar amb tranquil·litat per a fer-hi una pista) el deteriorament de la via pública ocasionat per aquest tipus d'activitats minvaria considerablement.

7. Enquesta

Aquesta enquesta, realitzada durant els mesos de setembre i octubre, tenia com a objectiu conèixer la opinió ciutadana respecte el tema del mobiliari urbà a la ciutat de Girona. Per tal de conèixer-la, vaig formular un qüestionari on em sembla que més o menys es tracten els ítems de més interès per les conclusions d'aquest treball d'una manera planera i que la major part de la gent pot contestar sense cap mena de dificultat. Les enquestes les he fetes personalment, ja que he preferit sempre poder resoldre qualsevol dubte que li sorgís a la persona que la feia i poder-li agrair la col·laboració un cop l'hagués acabada. La mostra de població que he agafat és de 70 persones enquestades, triades de manera absolutament aleatòria però procurant obtenir al final una quantitat representativa de cada franja d'edat. Penso que les dades que pugui extreure d'aquest apartat seran significatives i fiables, ja que 70 persones comença a ser una mostra prou representativa, a l'enquesta hi ha pogut opinar gent de totes les edats (excepte els menors de 15 anys, que vaig considerar

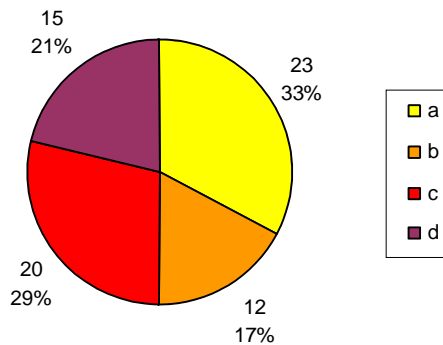
que la majoria no podrien donar-me una opinió massa fiable) i m'he assegurat de que ningú s'inventés les seves respostes.

7.1. Resultats de l'enquesta

Els gràfics circulars següents indiquen la quantitat de gent que ha escollit cadascuna de les opcions amb números relatius i amb percentatges. La correspondència color-resposta es troba al requadre de la llegenda.

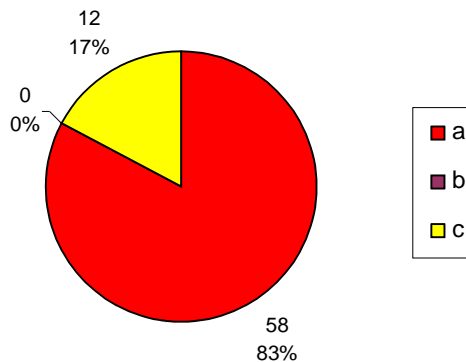
Edat de l'enquestat/da:

- a) de 15 a 25
- b) de 26 a 40
- c) de 41 a 65
- d) +65

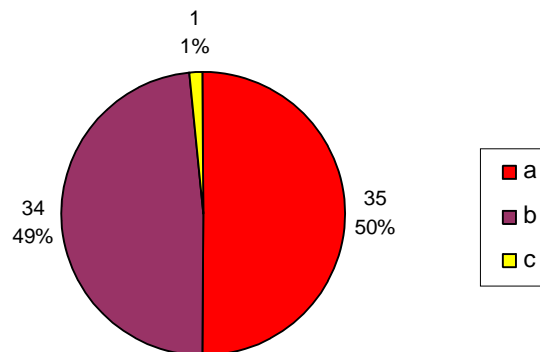
1. Saps a què es refereix el terme "mobiliari urbà"?

- a) Sí
- b) No
- c) Més o menys

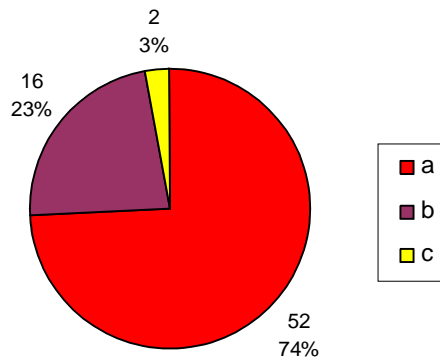
2. En la teva vida quotidiana, fas ús dels elements urbans (bancs, papereres...)?

- a) Sí, molt sovint
- b) A vegades
- c) Quasi mai

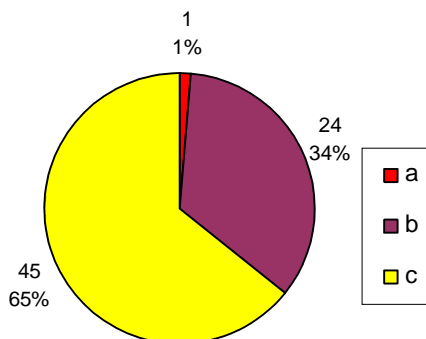
3. Creus que si d'un dia per l'altre s'eliminassin tots els elements urbans de la ciutat es notaria significativament?

- a) Sí, evidentment tothom ho trobaria a faltar.
- b) La gent se n'adonaria, però no els preocuparia excessivament.
- c) Molt pocs ho notarien o hi donarien importància.

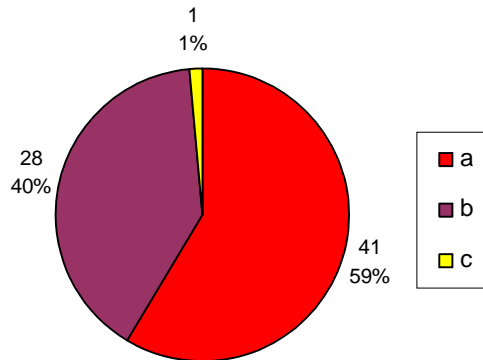
4. Què trobes més important a l'hora d'escollir una peça de mobiliari urbà: una bona estètica i adequació amb l'entorn o una bona funcionalitat?

- a) El més important és l'estètica. Un banc còmode però lleig no és un bon banc.
- b) Cada element té una funció i l'ha de complir eficientment. L'estètica és secundària.
- c) És imprescindible que hi hagi una combinació de tots dos factors.

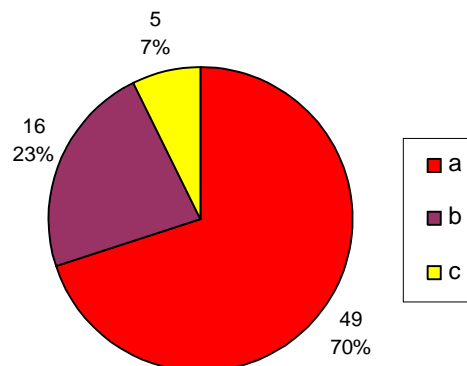
5. Qui creus que finança la compra, col·locació i manteniment del mobiliari a Girona?

- a) Les diverses Administracions (Ajuntament, Generalitat i Govern Nacional).
- b) Íntegrament l'Ajuntament de Girona, a través d'impostos i recaptacions.
- c) Altres.

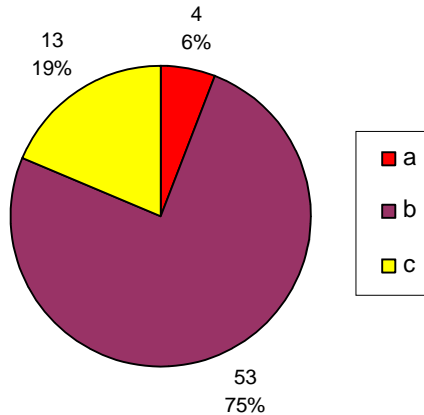
6. Quan veus destrosses del mobiliari a conseqüència d'actes vandàlics què penses?

- a) Ho considero injust i una vergonya, ja que per culpa de la mala educació d'alguns, els gironins no podem gaudir d'una via pública en condicions.
- b) Ho trobo malament, però crec que és inevitable que hi hagi gent (sobretot joves) que facin aquest tipus de coses, així que més val conformar-s'hi.
- c) És normal que alguns joves facin aquestes coses, molts hem passat per aquesta etapa i tampoc crec que sigui tant greu.

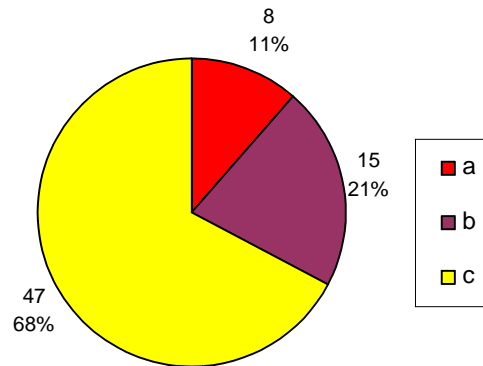
7. Què opines sobre l'estat del mobiliari urbà de Girona en general?

- a) L'Ajuntament fa molt bona feina amb el manteniment.
- b) Es podria millorar, però entra dins els límits acceptables.
- c) La majoria d'elements estan fets malbé i, si mai els reparen, triguen molt a fer-ho.

8. Estàs assabentat/da d'un servei online que et permet avisar l'Ajuntament de si un element del mobiliari urbà està malmès?

- a) Sí, el coneixia.
- b) N'havia sentit a parlar o suposava que existia, però no l'he utilitzat mai.
- c) No en tenia ni idea.

9. Recordes algun element que t'hagi impressionat, ja sigui negativa o positivament?

Aquesta pregunta era la única que no era tipus test i a la gent li costava una mica recordar-se d'algun element en concret i de seguida em deien que posarien que no perquè no eren capaços de recordar-ne cap. Tot i així, insistint una mica i proposant-los exemples, vaig aconseguir que gairebé tots els enquestats responguessin aquesta última pregunta. Com que hi ha respostes molt variades i no puc plasmar-les totes, he decidit fer un recull de les que

s'han repetit més vegades ja que, evidentment, són les que més han impressionat al ciutadà en general.

- Hi ha hagut 6 persones que s'han queixat del mobiliari urbà massa baix, com els llums i les papereres del carrer Sta. Clara, de la marca Escofet, ja que comenten que és perillós al maniobrar amb cotxe i fins i tot al passejar a peu.

- Hi ha 9 persones que m'han parlat en aquest apartat sobre la Girocleta. La majoria d'entre ells opinen que ha estat una gran adquisició per la ciutat, que és molt útil, fomenta la salut, l'exercici físic i l'ecologisme i el preu és molt correcte. Tot i així, també comenten que el servei s'hauria de millorar, ja que no sempre que arribes a una parada hi ha bicicletes disponibles, moltes estan trencades o el timbre no funciona i l'hora límit per agafar-les a la nit hauria de ser més tard. A més, respecte al tema de les bicicletes hi ha hagut dues persones que han opinat que a Girona hi falten més aparcaments de bicicletes i, sobretot, més trams de carril bici que tinguin una continuïtat lògica.

- Hi ha hagut 6 persones que han comentat que el mobiliari de certes zones (com ara la Plaça Poeta Marquina o la Devesa) és molt antiquat i s'hauria de renovar, a més, alguns dels enquestats comenten que el mobiliari urbà de la ciutat en general està en bon estat però brut (sobretot d'excrements d'ocells o "graffitis") i troben que s'hauria de netejar més sovint. Un dels enquestats també creu que a Girona, com a totes les ciutats, hi hauria d'haver urinaris públics suficients i en condicions, així s'evitaria brutícia i pudor a la via pública.

- Hi ha més de 5 persones que reivindiquen que l'Ajuntament buida poc les papereres i molts cops hi llençarien brossa però les troben plenes. Alguns, també demanen contenidors de reciclatge a zones on ara no n'hi ha, perquè tothom qui ho vulgui pugui reciclar sense haver-se de desplaçar lluny de casa.

- Els indicadors electrònics que s'han col·locat recentment a les parades del bus urbà han sorprès molt positivament a 3 dels enquestats.

- L'urbanització amb elements de formigó de la Plaça Constitució ha estat força elogiada, ja que 5 dels enquestats han dit que els impressionava positivament.

- Hi ha 4 persones que han criticat el mobiliari urbà de la Plaça Miquel Santaló argumentant que és incòmode beure aigua de la font que hi ha i que els bancs, que són de disseny específic, tot i ser molt utilitzats són molt incòmodes i, tal i com diu un dels enquestats, és una llàstima que en un indret tant agradable per

a passar-hi una estona assegut no s'hi pugui seure a causa de la incomoditat dels bancs.

- Els bancs individuals o cadires que últimament s'estan col·locant a forces zones de Girona són considerats poc útils i il·lògics per part de 4 persones.

- Hi ha dues persones que comenten que els bancs de fusta del parc de les Casernes (model Alpino) són molt incòmodes per a l'esquena i que la font és massa baixa i fins i tot els nens han de torçar molt el coll per a beure-hi.

- Sens dubte, un element que ha impressionat a molts gironins és el llum o fanal que va col·locar l'antic consistori a la Plaça del Vi, just davant l'Ajuntament. 6 dels enquestats el trobaven antiestètic i perillós pels cotxes i s'alegren que l'actual govern l'hagi retirat.

7.2. Anàlisi dels resultats

En aquest apartat i de forma resumida, analitzaré pregunta a pregunta les respostes de la gent enquestada i intentaré treure'n algunes conclusions.

1. Tot i que com era d'esperar no hi ha hagut ningú que no sabés el significat del concepte "mobiliari urbà", sorprèn el fet que un 17% dels enquestats (12 persones) declari no saber exactament a què ens referim al parlar-ne i encerclin un "més o menys" com a resposta d'aquesta pregunta. És una prova clara de què hi ha un desconeixement preocupant en referència a aquest tema.

2. El 99% dels enquestats en aquesta pregunta han respost que fan ús dels elements urbans o molt sovint o a vegades i només un 1% ha respost que no els utilitza quasi mai. Amb aquests percentatges tant aclaparadors, es pot observar la gran incidència que té el mobiliari urbà a les nostres vides.

3. Tres quartes parts dels enquestats creuen que tothom trobaria a faltar el mobiliari urbà si desaparegués. Era una pregunta que ja era de preveure que donaria lloc a poques sorpreses, i més encara si tenim en compte la contundent resposta de la pregunta número dos.

4. Un 64% dels enquestats donen importància tant a les característiques funcionals com a les estètiques i pensen que les dues qualitats són

imprescindibles a l'hora de dissenyar un bon element, en canvi, el 34% prioritzen la funcionalitat i només un 1% creu que l'estètica és primordial.

5. Molta gent tenia dubtes al contestar aquesta pregunta i acabava triant la opció que li semblava més raonable. Així doncs, un 59% es va decantar per un finançament per part de diverses Administracions, mentre que un 40% creu que l'Ajuntament és qui ho finança tot. Només un 1,5% dels enquestats es van decantar per la opció "altres", cosa comprensible ja que era una resposta poc concreta. La veritat és que quan vaig incloure aquesta pregunta a l'enquesta, no tenia la suficient informació per saber que cap de les respostes que vaig oferir s'ajustava a la realitat. Posteriorment, entre l'entrevista al regidor i altres informacions que m'han proporcionat tècnics del sector, he descobert que, tot i que sí que és cert que l'Ajuntament és qui finança la major part del mobiliari urbà, també hi participen a través de subvencions altres Administracions públiques (Generalitat, Diputacions, Govern estatal, Unió Europea...) i també promotors privats mitjançant acords urbanístics. El que sí m'han assegurat és que el manteniment sempre és responsabilitat de l'Ajuntament i va a càrrec seu íntegrament.

6. Afortunadament, el 70% dels enquestats consideren que les destrosses causades per actes vandàlics són una vergonya i una injustícia. Tot i així, el 30% restant opina que el vandalisme és una actitud inevitable a la que més val conformar-se i, fins i tot en alguns casos (7% dels enquestats), ho troben comprensible.

7. Més de tres quartes parts dels enquestats (76%) opinen que si bé l'estat de conservació del mobiliari urbà està dins el límits acceptables, es podria millorar. El 19% creuen que no hi ha un bon manteniment per part de l'Ajuntament i només un 6% opinen justament el contrari.

8. Sorpren el fet que el 67% de la gent no tingui ni idea de l'existència del servei d'avisos online i que el 21% n'hagi sentit a parlar però no l'hagi utilitzat mai i, en canvi, des de l'Ajuntament comentin que és un servei molt usat i efectiu, quan només l'11% dels enquestats el coneixia.

8. Conclusions

1. Malgrat el notable cost que la compra, col·locació i manteniment d'elements urbans suposa per l'Ajuntament i, en definitiva, per al ciutadà, en general aquest té poca consciència de la importància que té el mobiliari urbà a la ciutat.

2. Crec que caldria millorar la coordinació i comunicació entre les dues àrees municipals que tracten el tema del mobiliari urbà, que són la de Mobilitat (més dedicada al manteniment) i la d'Urbanisme (que prioritza més l'estètica i adequació amb l'entorn). Fins i tot, estaria bé integrar els departaments d'urbanisme, via pública, manteniment, medi ambient i parc i jardins en un de sol, anomenat, per exemple, "Paisatge Urbà", que estudiés la ciutat globalment i escollís el disseny adequat del mobiliari que s'hi col·loca tenint en compte tots els factors.

3. Pel que he pogut observar, sobretot realitzant les enquestes, la població està molt desinformada respecte a l'existència del servei d'avisos online que ofereix l'Ajuntament de Girona. Tot i així, em consta que es tracta d'un servei utilitzat per força gent i que constitueix un mètode ràpid i eficaç per solucionar o reparar els problemes que pugin sorgir amb els elements de la via pública. Per tant, podem deduir que si l'Ajuntament fes una campanya d'informació i sensibilització sobre el tema, molta gent que ara no utilitza el servei per desconeixement, segurament en farien ús i així es podria millorar l'estat de conservació del mobiliari urbà i, per tant, l'aspecte general de la ciutat,

4. En l'elecció dels elements del mobiliari urbà, si bé cal prioritzar el criteri de funcionalitat perquè l'objectiu d'un element és sempre el de complir una funció, també és important intentar mantenir un cert equilibri amb el seu valor estètic, buscant sempre la millor adequació possible amb l'entorn.

5. És greument preocupant el nivell de vandalisme que hi ha a la ciutat, que lluny de ser un comportament aïllat i exclusiu de certs barris o zones, és generalitzat i homogeneïtzat. Aquest fenomen, que desgraciadament a la

societat d'avui en dia cada vegada va a més, converteix qualsevol element urbà en un objecte dèbil i atacable, però malgrat tot, no es pot caure en l'error de voler evitar aquest fenomen reforçant tant els elements que perdin l'estètica o s'encareixin desmesuradament.

6. En quant a l'important tema del manteniment, l'Ajuntament de Girona disposa de brigades destinades a la reparació, reposició i manteniment del mobiliari urbà de la ciutat. Tot i que és un sistema que si està ben coordinat funciona bé i, a més, resulta més econòmic que contactar amb les empreses, també penso que si les marques fabricants de mobiliari urbà es veiessin obligades a realitzar el manteniment dels productes instal·lats, probablement augmentaria el seu interès per aconseguir productes de millor qualitat i de més fàcil mantenir.

7. Finalment, i a tall de suggeriment, penso que estaria bé fer un estudi global del mobiliari actual instal·lat a la ciutat i, en base a les seves característiques i al seu comportament, seleccionar uns quants elements determinats de cada tipus (bancs, papereres, fonts, etc...) per a establir un catàleg d'elements a utilitzar, escollint en cada cas el més adequat (segons el lloc o l'ús). Això, a banda de facilitar la tasca d'escollir models, permetria rebaixar els costos de compra, ja que al unificar més, s'adquiririen moltes més unitats, però sobretot seria molt beneficiós des del punt de vista del manteniment, ja que es reduiria considerablement la dificultat i complexitat que suposa la dispersió actual de models, i això comportaria un millor servei i un important estalvi econòmic.

9. Bibliografia

Llibres, articles o estudis:

- *Elementos urbanos: mobiliario y microarquitectura*. J. M. Serra. Ed. Gustau Gili. Barcelona (1996)
- *A Short Dictionary of Furniture*. John Gloag. Ed. Holt, Rhinehart, and Winston. Nova York (1965)
- *Forma y consistencia*. Joaquim Español. Ed. Fundación Caja de Arquitectos. Barcelona (2007)
- *Gran Enciclopèdia Catalana*. Barcelona (1981)
- *Mobiliario urbano: un elemento diferenciador en las ciudades* (debat que tingué lloc al Congreso Nacional de Parques y Jardines Públicos del 2004 a Madrid i que fou desenvolupat per la senyora Mª Teresa Muñoz Roncero, Vicepresidenta de l'Asociación Española de Parques y Jardines Públicos i tècnica de l'Ajuntament de Salt)
- *Accesibilidad en el mobiliario urbano en la vía pública de Buenos Aires* (investigació duta a terme per tres estudiants de la facultat de Disseny, Urbanisme i Arquitectura de la Universitat de Buenos Aires)
- *Acceptació social del mobiliari urbà com a servei públic i suport publicitari* (investigació duta a terme per Lluís Jornet i Jovés, professor de la Facultat de Comunicació Blanquerna de la Universitat Ramon Llull)

Pàgines web:

<http://www.fleitman.net/articulos/mobiliarioUrbano.pdf>

<http://www.santacole.com/es/>

<http://www.grupfabregas.com/>

<http://www.benito.com/>

<http://www.escofet.com/>

<http://www.adosa.es/>

http://ca.wikipedia.org/wiki/Mobiliari_urb%C3%A0

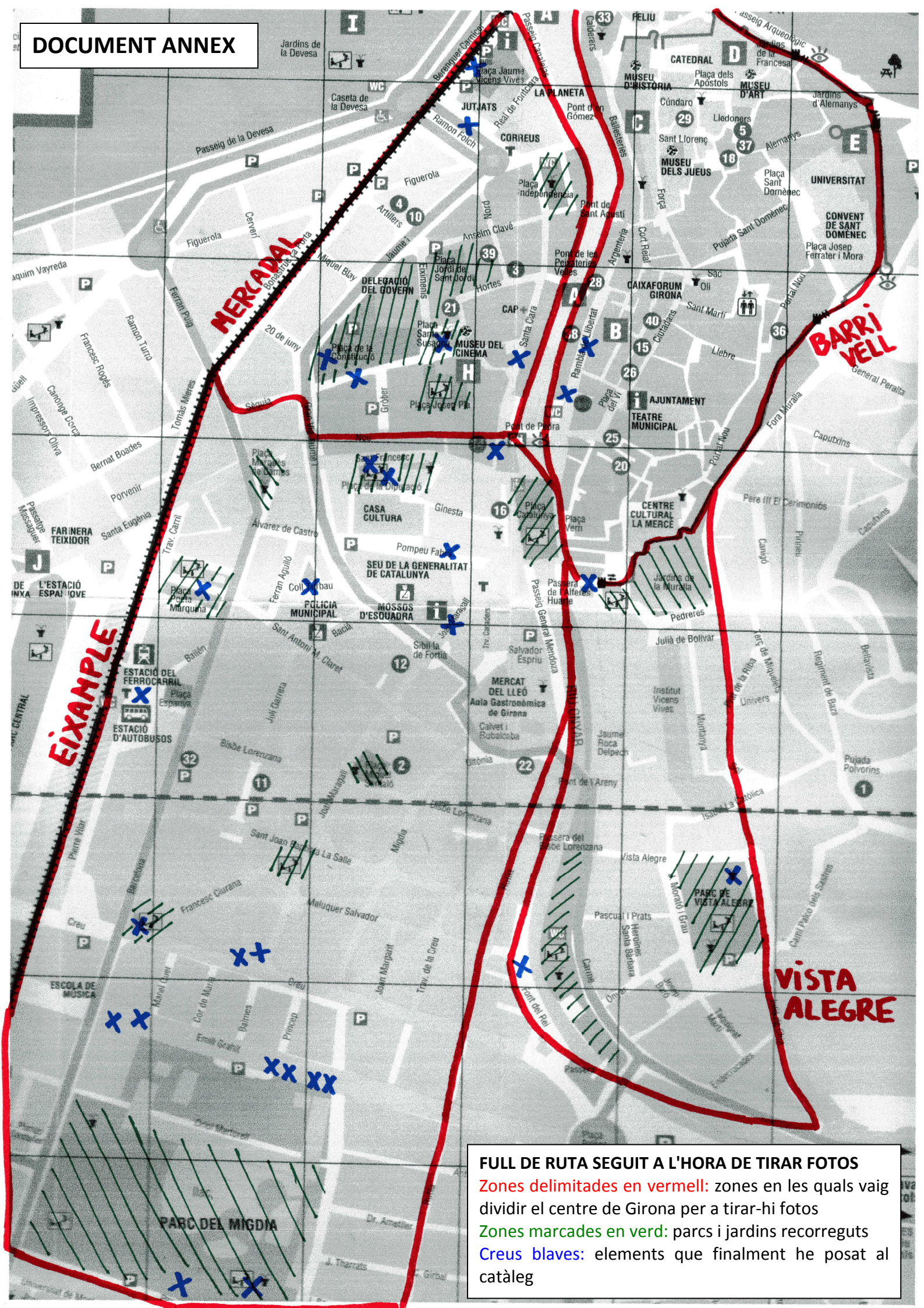
http://en.wikipedia.org/wiki/Street_furniture

<http://www2.girona.cat/ca>

10. Agraïments

A la Caterina Saguer, la meva tutora de recerca, pel seu ajut i dedicació; al senyor Joan Alcalà, regidor de l'àrea de Mobilitat, Seguretat i Via Pública de l'Ajuntament de Girona per la seva atenció i valuosa aportació d'informació; a totes aquelles persones que han col·laborat responnent l'enquesta i, per últim i molt especialment, als meus pares i germà per la seva enorme paciència.

DOCUMENT ANNEX

FULL DE RUTA SEGUIT A L'HORA DE TIRAR FOTOS

Zones delimitades en vermell: zones en les quals vaig dividir el centre de Girona per a tirar-hi fotos

Zones marcades en verd: parcs i jardins recorreguts

Creus blaves: elements que finalment he posat al catàleg